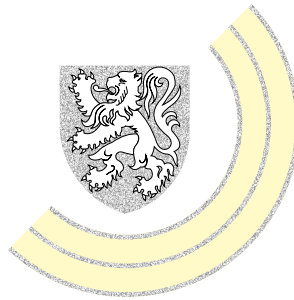

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

10 december 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR FINANCIËN EN BEGROTING

Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de standpuntbepaling van de Vlaamse regering met betrekking tot het wetsvoorstel van de volksvertegenwoordigers Geert Bourgeois en Hugo Olaerts inzake de terugbetaling van het kijk- en luistergeld bij vervreemding of overlijden

Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de principiële overeenkomst van de Vlaamse regering en de financiële dienstengroep KBC voor het leveren van macro-economische informatie

Commissie voor Financiën en Begroting

Donderdag 10 december 1998

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.10 uur.*

Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de standpuntbepaling van de Vlaamse regering met betrekking tot het wetsvoorstel van de volksvertegenwoordigers Geert Bourgeois en Hugo Olaerts inzake de terugbetaling van het kijk- en luistergeld bij vervreemding of overlijden

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Sauwens tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de standpuntbepaling van de Vlaamse regering met betrekking tot het wetsvoorstel van de volksvertegenwoordigers Bourgeois en Olaerts inzake de terugbetaling van het kijk- en luistergeld bij vervreemding of overlijden.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de jongste tijd wordt er veel gesproken over de verhouding tussen de deelstaten en de federale overheid. Eén van de bestaande regelingen is die van het kijk- en luistergeld. Het gaat om een zogenaamde gemeenschapsbelasting die krachtens de financieringswet wordt doorgestort aan de gemeenschappen. De heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de vrijstellingen worden echter nog steeds bepaald door de federale overheid. De belasting wordt dan ook geregeld door een federale wet die wordt aangevuld met een aantal koninklijke en ministeriële besluiten.

Het wetsvoorstel waarover ik mijn interpellatie houdt, heeft de bedoeling een kleine wijziging aan te brengen in de wet van 13 juni 1987 betreffende

het kijk- en luistergeld en om een enigszins onrechtvaardige toestand weg te werken. Voor een aantal mensen vormt het betalen van die belasting een belangrijke uitgave. 7.000 à 8.000 frank is voor een aantal mensen met een laag inkomen niet weinig. Ze hebben dat bedrag niet onmiddellijk voorhanden. Daarom heeft de wetgever de mogelijkheid geschapen om het bedrag in twee gelijke delen te betalen of, indien men een door de administratie van de directe belastingen afgeleverd attest kan voorleggen waaruit blijkt dat men financiële moeilijkheden heeft, zelfs in meerdere schijven.

Bij de aanschaf van een autoradio of televisietoestel is men slechts een deel van het bedrag voor de lopende periode verschuldigd. Men houdt daarbij rekening met het aantal verlopen maanden voor een volgende periode een aanvang neemt. Elke begonnen maand wordt daarbij als een volle maand aangerekend. De wetgever ging er in 1987 vanuit dat men enkel moet betalen voor een periode waarin men effectief houder is van een toestel.

De wet voorziet echter niet in een terugbetaling als de persoon in kwestie ophoudt houder te zijn, namelijk wanneer hij het toestel vervreemdt of moet vervreemden, of wanneer hij is overleden. Voornamelijk in de casuïstiek van het toenmalig toegelaten dienstbetoon werden we geconfronteerd met een aantal schrijnende gevallen waarbij ingeval van overlijden een aantal erfgenamen een poging deden om een deel van het nog maar pas betaalde kijk- en luistergeld te recupereren.

Indien een houder in april of mei deze belasting betaalt en in juni overlijdt, verwerft de staat, overeenkomstig artikel 15, het volledige bedrag. De indieners van het wetsvoorstel vinden dit niet sociaal en eigenlijk onrechtvaardig. In 1987 heeft de wetgever reeds duidelijk zijn bedoelingen kenbaar gemaakt door voor de beginperiode niet het volledige bedrag aan te rekenen. Het wetsvoorstel

Sauwens

wenst een lacune in de bestaande wetgeving weg te werken.

Het voorstel stelt voor het kijk- en luistergeld terug te storten in verhouding tot het aantal maanden dat men effectief gebruik heeft gemaakt van de radio en/of televisie. Men rekent wel minimaal 3 maanden aan om de administratiekosten te dekken. Dit wetsvoorstel werd unaniem goedgekeurd in de Kamercommissie voor Financiën en Begroting.

De beide Kamerleden stellen dat, vooraleer het wetsvoorstel in de plenaire vergadering wordt behandeld, de drie gemeenschapsregeringen hun goedkeuring moeten geven. De Kamervoorzitter heeft dit gevraagd. Op 29 juli 1998 heeft de Vlaamse regering schriftelijk aan de Kamervoorzitter meegedeeld dat ze op 23 juli 1998 had beslist niet in te stemmen met bovengenoemd wetsvoorstel. Er werd bij mijn weten geen enkele motivatie gegeven.

Mevrouw de minister, waarom heeft de Vlaamse regering zich op haar vergadering van 23 juli gekant tegen een nochtans sociaal geïnspireerd en unaniem in de Kamercommissie goedgekeurd wetsvoorstel van de heren Bourgeois en Olaerts? Welke redenen schuift de Vlaamse regering naar voren om deze sociale maatregel af te wijzen? Is de Vlaamse regering alsnog bereid om een ander standpunt in te nemen? Uit de ons beschikbare informatie blijkt dat men in de andere gemeenschapsregeringen hierover geen problemen maakt.

De Duitstalige Gemeenschap is wel voorstander van een algemenere benadering.

Er werd blijkbaar vrij snel overleg gepleegd, want de brief dateert van 14 april 1998.

De niet-terugbetaling vormt een sociaal probleem. Ik wil het niet overschatten, want het gaat over relatief kleine bedragen die peanuts zijn voor het totaal van de ontvangsten van het kijk- en luistergeld. Het is dus slechts een detail, maar de getroffen behoren tot de financieel zwakste groepen van onze samenleving. Voor hen is dit dus niet onbelangrijk.

De bestaande toestand wordt als onrechtvaardig aangevoeld. Ik dring er daarom op aan dat de regering opnieuw overleg zou plegen. Er kan natuurlijk worden beweerd dat als alles overal aan wordt gekoppeld, er geen beweging in de zaak zal komen.

We kunnen natuurlijk de volgende ronde van de staatshervorming afwachten waarna we hopelijk over veel meer middelen zullen beschikken. Ik voel echter aan dat de echte reden voor de ongunstige beoordeling van dit federale wetsvoorstel wordt bepaald door het feit dat de indieners niet tot de meerderheidspartijen behoren.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Sauwens voor zijn interpellatie, want die biedt me de gelegenheid om wat meer uitleg te geven over het beleid inzake het kijk- en luistergeld.

De jongste tien jaar is er niets veranderd aan de wetgeving over het kijk- en luistergeld. Dat was ook niet het geval vóór het innen van het kijk- en luistergeld werd overgedragen van Belgacom aan de Vlaamse overheid. De mentaliteit is echter wel veranderd, want de bevolking verwacht van de overheid dat ze de wetten correct uitvoert. We merken steeds meer dat naarmate de regels correct worden toegepast, er een aantal sociale correcties op die wetgeving noodzakelijk worden.

We kunnen heel veel leren uit wat de mensen ons schrijven. Uit de brieven over het kijk- en luistergeld blijkt dat een aantal aspecten moet worden aangepakt. Ik zal ze even in een volgorde van belangrijkheid plaatsen.

Ten eerste is het noodzakelijk om een vorm van vermindering of vrijstelling te verlenen aan de bestaansminimumtrekkers. Dit is de eerste sociale maatregel die moet worden ingevoerd. Zorgbehoevende ouderen hebben, ongeacht hun inkomen, reeds het recht op een vrijstelling van kijk- en luistergeld. Van deze maatregel wordt veel gebruik gemaakt. Hij geldt voor ouderen die behoren tot de graad B of C, wat een ernstige graad van zorgbehoefte is. Het lijkt me logisch dat zij een vrijstelling kunnen krijgen.

De bestaansminimumtrekkers zijn waarschijnlijk ook mensen die heel veel naar de televisie kijken en daar heel veel aan hebben. In een aantal interviews die ik onlangs heb gelezen over de kansarmoedeproblematiek, viel me op dat ongehuwde moeders die van een bestaansminimum leven, hoe dan ook over een televisie beschikken. Zij vormen dus een prioritaire groep.

De tweede belangrijke groep zijn de campingbewoners. U weet allen dat de heer Delcroix in het

Demeester-De Meyer

federaal parlement een voorstel heeft ingediend over een vrijstelling van het kijk- en luistergeld voor campingbewoners. Dit werd evenmin goedgekeurd, wat bewijst dat onze beoordeling niets heeft te maken met de indieners, want u weet tot welke partij hij behoort. Uit de vele brieven van campingbewoners maak ik op dat deze groep hoge verwachtingen heeft. Ik wil niet beweren dat zo een vrijstelling de belangrijkste maatregel zou zijn, maar die is toch evenmin onbelangrijk. De mensen die een plaatsje op een camping huren en daar een televisietoestel plaatsen voor meer dan drie maanden, zijn verplicht om kijk- en luistergeld te betalen. Dit is natuurlijk niet zo belangrijk voor mensen met een tweede verblijf op een camping, maar wel voor de echte campingbewoners.

U verwijst naar de derde maatregel die zou kunnen worden veranderd. Het allerbelangrijkste is niet dat erfgenamen na een overlijden een terugbetaling krijgen, maar wel dat sommigen het nog resterende deel van het jaarlijkse bedrag moeten betalen. Dit lijkt me een maatregel die heel moeilijk wordt aanvaard door de bevolking.

We zijn er ons ten volle van bewust dat we een aantal sociale correcties moeten doorvoeren. Het kijk- en luistergeld behoort volledig tot de bevoegdheid van de gemeenschappen, maar wordt nog altijd via de federale wetgeving gewijzigd. We hebben lang geleden dan ook het initiatief genomen om in overleg met de andere gemeenschappen onze eigen voorstellen uit te werken. Deze wetgeving komt het best trilateraal tot stand en de voorstellen worden het best door de gemeenschappen geformuleerd, aangezien het over een gemeenschapsbelasting gaat. De drie gemeenschappen hebben intens overleg gepleegd. Als dat niet op voorhand gebeurt, zal bij elk voorstel wel een gemeenschap protesteren. Om een vorm van opbod te voorkomen, hebben we gekozen voor gemeenschappelijke voorstellen.

Het allereerste voorstel kwam van de Franse Gemeenschap en suggereerde om het kijk- en luistergeld te verhogen. We vonden dat geen goed idee : we hebben geen behoefte aan een verhoging, we zouden dat niet rechtvaardig vinden en in onze regeringsverklaring staat dat we geen belastingverhogingen zouden voorstellen. We hopen in januari of februari met trilaterale voorstellen naar de federale regering te kunnen stappen.

Ik zou deze voorstellen trouwens willen toetsen aan het Vlaams Parlement. Een wetswijziging

betreffende het kijk- en luistergeld moet immers worden gecontroleerd door de Vlaamse overheid en heeft repercussies op Vlaanderen. We willen het vertrouwen van de bevolking behouden.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Ik betreur uw antwoord, mevrouw de minister. U reageert niet op het voorliggende wetsvoorstel. Het gaat om weduwen en weduwnaars die na het overlijden van hun partner nog een volledig jaar kijk- en luistergeld moeten betalen. Zij ervaren dat als bijzonder onrechtvaardig.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Het gaat niet over weduwen en weduwnaars, mijnheer Sauwens, maar over hun erfgenamen. Als één van de partners overlijdt, blijft het tv-toestel uiteraard staan.

Ik ontvang een enorme berg correspondentie, ik lees alle brieven en het overgrote deel komt van campingbewoners. Slechts enkelen kaarten dit probleem aan, en dan gaat het meestal nog over een aanslag die erfgenamen ontvangen na een overlijden.

De heer Johan Sauwens : Ik stel vast dat een onrecht blijft bestaan. Een wetswijziging is hoe dan ook nodig, maar vooral Vlaanderen blokkeert dat. Dat begrijp ik niet. Het voorstel ligt al voor sinds begin 1997 en er is sindsdien niets gebeurd. U wilt volgend jaar een akkoord bereiken, veel mooie woorden blijven weer eens zonder gevolg.

Verder betreur ik uw gebrek aan respect voor het parlementaire initiatief, of het nu Vlaams of federaal is. U respecteert enkel het regeringsinitiatief. Ik had hier gisteren een gesprek met eresenator De Bondt. Hij vertelde hoe het eraan toeging in de tijd van de goede, oude parlementaire traditie. Toen dienden zelfs leden van de meerderheid amendementen in en werd daar een open debat over aangegaan. Bij één bepaalde gelegenheid boog zelfs de minister van Onderwijs het hoofd voor het parlement. Het parlementaire initiatief blijft voor mij bijzonder waardevol, want het trekt van de sociale realiteit.

Mevrouw de minister, u hebt appels met peren vergeleken. Ik vind de houding van de Vlaamse regering in deze kwestie nogal hautain. Ik zal dus een met redenen omklede motie aan de plenaire vergadering voorleggen. Ik ben van oordeel dat het Vlaams Parlement zich over deze zaak moet kunnen uitspreken.

De voorzitter : Mijnheer Sauwens, ik wil het hier niet hebben over de inhoud van uw interpellatie, maar ik wil toch zeggen dat wat u vertelt totaal onjuist is. Eresenator De Bondt volgt de zaken van deze assemblee wellicht niet goed meer, en dat is niet onlogisch. Het is echter een vervelende zaak dat ook u dat blijkbaar doet. Ik zou u willen aanraden om het jaarverslag 1997 eens grondig te lezen. U zult dan merken dat er heel wat amendementen van parlementsleden op ontwerpen worden goedgekeurd. Dat geldt ook voor amendementen van vertegenwoordigers van de meerderheid.

Uit een reeks statistische gegevens blijkt zelfs dat het Vlaams Parlement in grotere mate dan de andere assemblees voorstellen van decreet goedkeurt. Vele eminente politici, ook van uw partij, beweren het tegendeel, maar dat is niet juist. Ik zou u dus willen aanraden om deze en soortgelijke oordelen goed te willen overwegen vooraleer u ze uitspreekt, want dit soort ondoordachte uitspraken zou buiten deze muren wel eens verkeerd kunnen worden geïnterpreteerd.

De heer Johan Sauwens : We verschillen over deze zaak fundamenteel van mening.

De voorzitter : Ik verdedig hier niet mijn persoonlijk standpunt, ik neem u hier in bescherming.

De heer Johan Sauwens : De betutteling is hier bijzonder groot, mijnheer de voorzitter, en dat weet u zeer goed.

De voorzitter : Vele collega's zeggen me dat hier veel meer kan dan in andere parlementen. De voorgedij is in andere parlementen groter, daar zijn voorbeelden genoeg van.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Sauwens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de principiële overeenkomst van de Vlaamse regering en de financiële dienstengroep KBC voor het leveren van macro-economische informatie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sauwens tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de principiële overeenkomst van de Vlaamse regering en de financiële dienstengroep KBC voor het leveren van macro-economische informatie.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb deze vraag om uitleg opgesteld in oktober, naar aanleiding van persberichten die toen in de media waren verspreid. Wat is, samengevat, de inhoud van die persberichten ? Ik stel vast dat er een aantal overeenkomsten zijn afgesloten met het Gemeentekrediet in het kader van het kassiersakkoord, en met de KBC-groep voor wat de VOI's betreft. Er wordt geschreven dat het Gemeentekrediet bijkomende informatie zal geven aan de provincies en de gemeenten. KBC zou macro-economische informatie leveren. Petercam van zijn kant geeft advies over schuldbeheer. Dat contract loopt eind 1999 af. Vanaf 2000 zou KBC deze taak toevertrouwd krijgen.

De overeenkomst met KBC zou zijn ondertekend op maandag 19 oktober. Daarover bestaat enige verwarring. Uw medewerker, de heer De Keuster, stelt dat het om een principeakkoord gaat, en dat de precieze inhoud nog moet worden afgesproken. Andere bronnen stellen echter dat de samenwerking een onderdeel is van het kassiersakkoord dat de Vlaamse regering op 24 juli heeft afgesloten. Volgens persberichten zou KBC niets afweten van een verdere uitbreiding van het contract vanaf 2000. KBC stelt dat ze aan verschillende partijen, waaronder de Vlaamse overheid, studiemateriaal levert.

Wat is de precieze inhoud van het akkoord dat op 19 oktober is ondertekend ? Wat is de precieze rol van het Gemeentekrediet en de KBC ? Welke financiële vergoeding wordt daarvoor betaald ? Werd deze overeenkomst goedgekeurd door de Vlaamse regering, en zo ja, wanneer ? Als dat niet is gebeurd, waarom is dat zo ? En welk beleid wil de regering voeren inzake de administratie Planning

Sauwens

en Statistiek ? Ik ben van oordeel dat deze administratie de verantwoordelijkheid moet dragen over de inzameling van sleutelinformatie. Worden we inzake strategische informatieverwerving niet afhankelijk van een financiële groep ? Ikzelf pleit dus voor een sterkere uitbouw van onze eigen administratie. Dat is te verkiezen boven het in een waas afsluiten van dit soort overeenkomsten.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, er is rond dit persbericht een misverstand gerezen. Als ik me niet vergis, heb ik de zaken al eens rechtgezet in een antwoord op een actuele vraag. Toch geef ik u hier nog eens de correcte informatie.

Op 24 juli 1998 heeft de Vlaamse regering beslist om volgens de regelgeving op de overheidsopdrachten, en na publicatie in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, de kassiersfunctie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toe te wijzen aan het Gemeentekrediet enerzijds en de KBC anderzijds. Het Gemeentekrediet behoudt de kassiersfunctie in strikte zin voor de overheid. Het centraal financieringsorgaan voor de VOI's, dat vroeger werd beheerd door de ASLK, wordt beheerd door de KBC.

Als bijkomend element en toegift werd van zowel het Gemeentekrediet-België als van KBC bekomen dat hun respectieve studiediensten gratis zouden samenwerken met de studiediensten van de Vlaamse Gemeenschap. Die samenwerking zal gebeuren op vraag van de Vlaamse Gemeenschap zelf. Het is zeker en vast niet de bedoeling om onze studiediensten te vervangen. De studiedienst van de KBC staat bekend om zijn macro-economisch studiewerk over Vlaanderen, die van het GKB voor zijn kennis van de ondergeschikte besturen. Die toegift werd in de contracten bedongen, maar was geen element van vergelijking en beoordeling. We waren van oordeel dat het voor ons een goede zaak zou zijn als dit kon worden afgesproken.

We hebben een eerste keer intensief gebruik gemaakt van de knowhow van de studiedienst van de KBC naar aanleiding van het colloquium over de Vlaamse fiscaliteit. De ter beschikking gestelde informatie was vooral nuttig voor de studie van de transfers tussen verschillende gewesten. Ook bij de studiedienst van de GKB hebben we al informatie

over de gemeenten opgevraagd. Het lijkt me belangrijk dat we dat kunnen doen.

We betalen niets voor deze bijkomende dienstverlening. Verder hebben we geenszins de bedoeling onze eigen studiediensten af te bouwen, wel integendeel, we willen deze studiediensten versterken. Onlangs nog heb ik mijn visie daarover uiteengezet op een studiedag van de administratie zelf. Onze administratie moet beschikken over een goede financieel-technische en fiscale studiedienst. Dat is essentieel als we goede wetgeving willen maken. Die eenzijdige toezegging van GKB en KBC was dus geen element van beoordeling van de verschillende voorstellen. Die toezegging is gratis, en impliceert geen enkele verbintenis vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Ik vind het wel heel normaal en logisch dat die twee instellingen, die toevallig een studiedienst hebben die elk een eigen specialisatie hebben, gegevens kunnen aanbieden aan de Vlaamse Gemeenschap. We zijn toch een heel belangrijke - om niet te zeggen de grootste - klant van beide instellingen. Er wordt absoluut niet voorzien in een structurele wisselwerking inzake gegevens.

Deze contracten werden op een normale manier door de regering behandeld. Men heeft eerst aan de regering verduidelijkt hoe de zaken zouden verlopen. Daarna volgde de publicatie waarbij kandidaatstellingen werden ingewacht. Uiteindelijk werd het contract afgesloten.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mevrouw de minister, kunt u verduidelijken wat er zou gebeuren indien KBC het contract van Petercam zou overnemen ?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Ik weet niet waar u die informatie vandaan haalt.

De heer Johan Sauwens : Uit het artikel.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Daar is absoluut geen sprake van. Petercam treedt op als adviseur. Het contract werd afgesloten toen we een eigen kassiersfunctie kregen toegewezen. U maakte toen trouwens nog deel uit van de regering, en ik niet. Het contract, dat slechts eenmaal verlengbaar was, werd voortgezet door de regering waar ook u deel van uitmaakte. De overeenkomst loopt tot het eind van het volgend jaar. De nieuwe regering zal de gelegenheid krijgen om na te gaan in welke mate men nog een beroep moet doen op derden om als adviseur op te treden.

De heer Johan Sauwens : Staat die informatie ook ter beschikking van het parlement ?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Uiteraard, er is geen enkele reden waarom dit niet zo zou zijn. Indien u de inleiding tot de begroting leest, kunt u vaststellen dat we de gegevens onder andere halen bij KBC, GKB, Petercam en de eigen administratie. U kunt over dit alles beschikken.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, ik wens geen uitspraken te doen over dit specifieke dossier. Ik heb de zaak te weinig gevolgd.

De minister heeft twee belangrijke zaken gezegd. Ik begrijp dan ook de bekommernis van de heer Sauwens. Soortgelijke overeenkomsten, afspraken of contracten staan de uitbouw van de eigen diensten niet in de weg. Bovendien is er geen wederzijdse verplichting. De Vlaamse overheid verplicht zich tot niets. Er bestaat dus geen informatieve of andere afhankelijkheid tussen een privé-maatschappij en de overheid. Dit is essentieel om allerlei vormen van belangenvermenging en grijze zones te vermijden.

We moeten erop blijven toezien dat door een logische evolutie geen - ook door de minister - ongewenste gevolgen ontstaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.43 uur.*
